

РЕШЕНИЕ

№ 3858

гр. София, 10.06.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 32 състав,
в публично заседание на 14.05.2013 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Мария Николова

при участието на секретаря Александра Ковачева, като разгледа дело номер **739** по описа за **2013** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144-178 АПК във връзка с чл. 40 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/. Образувано е по жалба на К. Г. Д. срещу Заповед № РД-02-14-2976/14.12.2012г. на и. д. директор на Дирекция „Правна” в МРРБ.

В жалбата се посочва, че постановеният отказ е незаконосъобразен. Не било посочено нито правното, нито фактическото основание на постановения отказ. Твърди се, че дори и информацията да е служебна е налице надделяващ обществен интерес, както и че липсва краен акт постановен въз основа на доклада, информация, за които е поискана. Моли, съдът да отмени отказа, да признае правото на достъп и да задължи ответника да предостави исканата информация. Претендира разноски.

Ответникът - и. д. директор на Дирекция „Правна” в МРРБ, чрез процесуалния си представител, оспорва жалбата по подробно изложени в писмено становище съображения. Твърди, че докладът на О. бил постановен по повод писмо на жалбоподателката до О.. Докладът бил изпратен до главна дирекция „Управление на териториалното сътрудничество” при МРРБ за информация, с оглед функциите на дирекцията като Национален партниращ орган по програмата. За констатациите от проверката, Д. била уведомена с писмо от О., поради което О. е направил преценка дали да изпраща или не копие от доклада на лицето. Не било в компетентността на МРРБ да преценява този въпрос. Твърди се, че информацията в доклада няма самостоятелно значение, поради което са налице условията на чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. Моли съдът да отхвърли жалбата. Претендира разноски и юрисконсултско

възнаграждение.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните, прецени представените по делото доказателства и извърши проверка на оспорения акт в съответствие с разпоредбата на чл. 168 АПК, за да се произнесе съобрази следното от фактическа и правна страна: Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт (чл. 40, ал. 1 от Закона за достъп до обществена информация /ЗДОИ/), от надлежна страна – адресат на акта и заявител на достъпа до обществена информация. За жалбоподателя е налице и интерес от обжалването, тъй като с оспорената заповед е отказан достъп до поисканата обществена информация. Съдът намира, че жалбата е подадена в срок, тъй като от доказателствата по делото не може по безспорен начин да се определи датата, на която заповедта е връчена на Д.. От ответника е направено възражение за просрочие на жалбата. Като доказателство за датата на връчване на административния акт, е представена Справка за пратка № [ЕГН]. В нея като адресат на пратката е посочена Д., но не се съдържа информация какво е съдържала пратката, поради което следва да се приеме по – благоприятното за жалбоподателя положение, че жалбата е подадена в срок. Предвид това съдът приема, че жалбата е процесуално допустима. Разгледана по същество тя е ОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

От представените по делото доказателства се установява следното от фактическа страна.

Със Заявление вх. № 94-00-73 от 30.11.2012г. К. Д. е поискала достъп до обществена информация – да и бъде предоставено копие от Окончателния доклад на О. по случая ЕФРР – Б. – Великотърновски университет относно възможните нередности в изпълнението на проекта „Пътят на водата”, техните съображения и препоръки за възможни действия, ако се сметне за необходимо. Посочено е, че информацията следва да се предостави на хартиен носител. По повод подаденото искане е постановена процесната Заповед № РД-02-14-2976/14.12.2012г. на и. д. директор на Дирекция „Правна” в МРРБ, с която е отказан достъп до исканата обществена информация. В мотивите на заповедта е посочено, че исканата от заявителя информация е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища, консултации). Като правно основание на акта са посочени разпоредбите на чл. 38 във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 1 от ЗДОИ. За установяване компетентността на органа по делото е представена Заповед № РД-02-14-278/08.02.2012г., цитирана и в оспорваната заповед. По делото е представено и писмо № 24143 от 18.10.2012г. на О. относно предаване на окончателен доклад във връзка с отворено координационно дело относно възможни нередности и измами в изпълнението на проект, съфинансиран от Европейския фонд за регионално развитие, Програма за трансгранично сътрудничество Р. – Б.. Между страните не се спори, че с това писмо е свързан представеният доклад, достъп до който се иска.

Предвид установеното от фактическа страна съдът намира следното от правна страна. Заповедта е издадена от компетентен орган. Обществените отношения свързани с достъпа до обществена информация са уредени от ЗДОИ. Законът не посочва конкретен държавен орган натоварен с функции по предоставяне на достъп до обществена информация. В чл. 28, ал. 2 ЗДОИ е предвидено, че органите или изрично определени от тях лица вземат решение за предоставяне или за отказ от предоставяне на достъп до исканата обществена информация и уведомяват писмено заявителя за

своето решение. В процесния случай, видно от представената заповед на Министъра на регионалното развитие и благоустройството, по заявленията за предоставяне на достъп до обществена информация по ЗДОИ в МРРБ се произнася Б. Ц. Г. - и. д. директор на дирекция „Правна“.

Съгласно чл. 2 от ЗДОИ обществена информация е всяка информация, свързана с обществения живот в Република Б. и даваща възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона субекти. Съдебната практика приема, че понятието "обществена информация" следва да бъде възприемано като сведение, знание за някого или нещо, свързано с обществения живот в страната. Тази обществена информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти. В този смисъл Решение № Решение № 1701 от 5.02.2013 г. на ВАС по адм. д. № 3266/2012 г. В случая съдът намира, че е поискан достъп до информация, която е обществена по смисъла на закона, тъй като въз основа на поисканата информация, заявителят ще може да си състави собствено мнение относно наличието на нередности по изпълнението на програма финансирана със средства от Европейския съюз, по която е открито координационно дело от О., приключило с доклад, в който са отразени констатациите.

Съгласно чл. 9 от ЗДОИ обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, е официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия (чл. 10 ЗДОИ). Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации (чл. 11). Ответникът приема, че исканата информация е служебна, но от мотивите на оспорвания акт не може да се разбере защо. Не са посочени крайните актове, за чието изготвяне е послужила информацията, поради което няма как заинтересованите лица да получат информация за съдържанието на доклада. От доказателствата по делото също не се установява с каква официална информация има връзка доклада на О.. Констатациите на доклада не може да бъдат променени от органа до когото са изпратени. Те имат самостоятелно значение и достъп до тях би следвало да се осигури. Съгласно чл. 13, ал. 1 от ЗДОИ достъпът до служебна обществена информация е свободен. В ал. 2 са предвидени случаите при които достъпът до такава информация може да бъде ограничен: 1. информацията е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации); 2. информацията съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. В чл. 37 от ЗДОИ са посочени основанията, при които се отказва достъп до обществена информация. В чл. 38 ЗДОИ е посочено какво следва да съдържа решението за отказ за предоставяне на достъп до обществена информация: правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване.

В процесния случай в оспорваното решение не се съдържа нито правно, нито фактическо основание по смисъла на чл. 37 от ЗДОИ, противно на твърденията на ответника. В оспорваната заповед като правно основание е посочена разпоредбата на чл. 38 във връзка с чл. 13, ал. 2, т. 1 ЗДОИ. В мотивите е преписан текста на чл. 13, ал.

2, т. 1 от закона, като дори не е конкретизирано за подготовката на кой от актовете на органа ще послужи съдържащата се в окончателния доклад информация. Липсата на конкретни фактически основания е пречка съдът да провери мотивите на органа, накарали го да откаже достъп до исканата информация.

Заявлението е достатъчно конкретизирано, поради което от съда не се споделя доводът изложен от ответника, че се осигурява достъп до информация, а не до документ. В § 1, т. 1 от ДР на ЗДОИ е предвидено, че „материален носител на обществена информация" е текст, план, карта, фотография, изображение, дискета, аудио- или видеокасета и други подобни. В искането, с което е сезиран органът е посочено, че се иска информация относно възможните нередности в изпълнението на проекта „Пътят на водата”, съображенията и препоръки за възможни действия. Следователно, независимо, че е посочено, че се иска ксерокопие от доклада, от заявителя са конкретизирани конкретни факти от доклада, за които се иска достъп. Ако органът е считал, че искането не е достатъчно конкретизирано, то е следвало да даде указания за отстраняване на нередовностите, а не да отказва достъп и едва в съдебно заседание, при изграждане на защитна теза, да твърди, че се иска достъп до документ. Между впрочем съдът намира, че понякога естеството на информацията, достъп до която се иска, налага предоставяне на копие от документ, поради което не може да се споделят изложените в тази връзка доводи от ответника.

От съда не се споделят и доводите, че не е налице надделяващ обществен интерес. Съгласно § 1, т. 6 от ДР на ЗДОИ "Надделяващ обществен интерес" е налице, когато чрез исканата информация се цели разкриване на корупция и на злоупотреба с власт, повишаване на прозрачността и отчетността на субектите по чл. 3. В случая е налице втората хипотеза, чрез предоставянето на исканата информация се цели повишаване на прозрачността и отчетността на задължените субекти.

С оглед гореизложеното жалбата се явява основателна, оспорваният акт следва да се отмени, а делото като преписка да се върне на органа за ново произнасяне в съответствие с мотивите на решението.

При този изход на спора претендираните от жалбоподателя разноски следва да му се присъдят в доказан по делото размер, на основание чл. 143, ал. 1 АПК – 10 лв. държавна такса за образуване на делото. По делото не са представени доказателства за договорен и реално заплатен адвокатски хонорар, въпреки че жалбоподателят е представляван от адвокат.

Така мотивиран, Административен съд София-град, II-ро отделение – 32-ри състав, на основание чл. 172, ал. 2 АПК:

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалба на К. Г. Д. Заповед № РД-02-14-2976/14.12.2012г. на и. д. директор на Дирекция „Правна” в МРРБ.

ИЗПРАЩА преписката на и. д. директор на Дирекция „Правна” в МРРБ за произнасяне по подаденото от К. Г. Д. заявление, в съответствие с настоящото решение, в 14-дневен срок от получаване на преписката.

ОСЪЖДА Министерство на регионалното развитие и благоустройство да заплати на К. Г. Д. сумата от 10,00 (десет) лева деловодни разноски.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 – дневен срок от получаването му пред Върховния административен съд на Република Б..

Препис от решението да се изпрати на страните.

СЪДИЯ: